

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 594/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13 lipca 2023r. sygn. II K 472/23

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	
# na korzyść	# w całości
# na niekorzyść	

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		-		

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.2.1		;

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego wyroku tj. art. 7 kpk i art. 366 § 1 kpk oraz błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść , poprzez ukształtowanie przez sąd rejonowy orzekający w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	

	<p>sprawie swojego przekonania w sposób dowolny, bez poszanowania zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do bezpodstawnego uznania, iż zeznania pokrzywdzonego nie są wiarygodnym materiałem dowodowym oraz poprzez zaniechanie przesłuchania w charakterze świadków właściciela punktu skupu złomu i policjantów na wskazane w apelacji okoliczności oraz dowodu z opinii biegłego antropologa, gdzie prawidłowa ocena tegoż materiału dowodowego winna doprowadzić do odmiennych ustaleń tj. do ustalenia, że oskarżony dopuścił się przedmiotowej kradzieży;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na wstępie należy wskazać, iż sąd I instancji przeprowadził prawidłowo i dostatecznie wnikliwie postępowanie dowodowe, a na jego podstawie sformułował logiczne i trafne wnioski, co do ostatecznej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów – w znaczeniu konieczności wydania wyroku uniewinniającego.</p>		

Podniesiony przez prokuratora zarzut obrazy wymienionych przepisów prawa procesowego, poprzez ukształtowanie przez Sąd rejonowy swojego przekonania w sposób dowolny, bez poszanowania zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przede wszystkim bez należytej aktywności Przewodniczącego (art. 366 § 1 kpk) - czego przejawem ma być wydanie orzeczenia uniewinniającego, jest nietrafiony. W istocie także zarzut obrazy przepisów postępowania miał polegać na braku przeprowadzenia dodatkowych dowodów: z zeznań osoby obsługującej skup metali kolorowych - na okoliczność charakterystyki dostarczonych przedmiotów i zachowania oskarżonego w trakcie transakcji, w tym oświadczenia, co do źródeł pozyskania metali i tego, czy takowe oskarżony dostarczał w przeszłości oraz policjantów - na okoliczność tego, czy faktycznie poinformowali pokrzywdzonego o T. J. (1), jako możliwym sprawcy kradzieży na jego szkodę. Tymczasem wbrew twierdzeniom apelanta zgromadzone w sprawie dowody były dostatecznie pełne i

wszystkie, w tym przede wszystkim zeznania pokrzywdzonego, zostały ocenione zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Dowód ten, w połączeniu z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie, w tym głównie wyglądem metali, wyjaśnieniami oskarżonego i zdjęciami zarejestrowanymi przez foto – pułapkę, nie dały podstaw do jednoznacznego ustalenia sprawstwa T. J. (1). Sąd rejonowy przeprowadził bowiem dostateczne dla ostatecznego rozstrzygnięcia postępowania dowodowe, a następnie dostatecznie wszechstronną analizę zgromadzonych dowodów.

Sąd rejonowy ustalił, iż oskarżony jest niewinny, bo nie okradł R. C.. W ocenie sądu odwoławczego oskarżony jest niewinny, albowiem nie obalono domniemania jego niewinności.

Przed wszystkim ocena zeznań pokrzywdzonego dokonana przez sąd meriti jest zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Pokrzywdzony był w toku postępowania przygotowawczego słuchany kilkakrotnie, a przed sądem w sposób czytelny, logiczny i szczegółowy opisał okoliczności ujawnienia kradzieży. Pokrzywdzony

po ujawnieniu kradzieży, oglądał zdjęcia zarejestrowane na zamontowanej przy garażu foto – pułapce. Na nich obejrzał złodzieja. Przedmiotową kradzież zgłosił w dniu 6 kwietnia 2023r. o godz. 11:15. Tego samego dnia o godzinie 11:50 zakończono czynność sporządzania protokołu z przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie i pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego. Po dokonaniu oględzin w/ w zdjęć pokrzywdzony nie rozpoznał na nich żadnej znanej mu osoby, co jednoznacznie podał podczas swojego pierwszego przesłuchania. Następnie to pokrzywdzony, poinstruowany przez policjantów, sam udał się do kilku pobliskich punktów skupu złomu i w jednym z nich ujawnił towar, który rozpoznał jako skradziony na swoją szkodę. W punkcie skupu złomu dowiedział się także, że ów metal przyniósł tego samego dnia do sprzedaży T. J. (1), który jak się okazało, był bardzo dobrym znajomym pokrzywdzonego (pokrzywdzony twierdzi, że zna go „od dziecka”). Załączona do protokołu notatka urzędowa z dnia 6 kwietnia 2023r. (bez wskazania godziny) z k. 9 została sporządzona już po powzięciu przez pokrzywdzonego

wiadomości od przedstawiciela punktu skupu złomu. Dopiero od tej także chwili pokrzywdzony pozostawał – jak twierdzi – przekonany, iż sprawcą przedmiotowej kradzieży jest T. J. (2). Tym samym nie przekonuje twierdzenie apelanta, iż w sprawie należy przesłuchać policjantów na okoliczność tego, czy przekazywali oni pokrzywdzonemu informację, iż sprawcą kradzieży mógł być T. J. (2), bo to pokrzywdzony powziął jako pierwszy informacje o jego imieniu i nazwisku i tego samego dnia – już po wizycie w skupie złomu – ponownie przyszedł na policję i sam przekazał organom ścigania dane oskarżonego.

Sąd odwoławczy zważył, że w sprawie najistotniejszym stał się wygląd metali ujawnionych przez pokrzywdzonego, a ten bardzo dokładnie obrazują zdjęcia wykonane przez organa ścigania, opisane w protokole oględzin, gdzie nota bene sam dowód pozostaje do dyspozycji sądu (zatrzymano jako dowód rzeczowy w sprawie). Sąd odwoławczy analizował i rozważał depozycje pokrzywdzonego o cechach charakterystycznych – w jego ocenie –

które zadecydowały o przekonaniu w kwestii własności. Otóż ma nim być ogólny wygląd metali, a dokładnie ich kolor oraz sposób zgniotu (skręcenia). W ocenie Sądu Okręgowego choć pokrzywdzony okazywał na zdjęciu, który to skręt jest „inny”, tj. wyjątkowy i uczyniony właśnie przez niego, to nie przekonał w 100%, by akurat taki sposób zgniecenia uzwojenia przewodu, jak zawsze przecież siłowo wyciąganego z jakiegoś większego kabla, był dostatecznie „wyjątkowy” i miał cechy indywidualne pozwalające na jednoznaczną identyfikację. Za taką oceną przemawiają dwie okoliczności: po pierwsze to, że skręcenie przewodu i jego zgniecenie, by się zmieścił do jakiegoś pojemnika, worka, wiadra etc, wydaje się akurat oczywiste, chodzi o uzwojenie, przy obrabianiu którego każdy trzeźwo myślący człowiek posłuży się narzędziami (ściśnie przewód narzędziem, a nie ręką), po drugie: informacji o „rozpoznanie” swojej własności od samego początku towarzyszyła informacja o imieniu i nazwisku osoby, która owe zwoje zaniósł do punktu skupu złomu, a z tą osobą pokrzywdzony pozostawał (i nadal pozostaje) w ostrym sporze. To właśnie tą okoliczność,

jakże istotną, słusznie zauważono przy ocenie postawy pokrzywdzonego i ostatecznej ocenie jego zeznań jako źródła dowodowego. Tą także stroną zeznań pokrzywdzonego całkowicie przemilcza skarżący, a nie sposób jest jej pominąć przy ocenie uwzględniającej wymogi, o jakich mowa w art. 7 kpk. Pomiędzy R. C., a oskarżonym trwa bardzo ostry, osobisty konflikt, który obaj potwierdzili i opisali przed sądem. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, już raz oskarżył on T. J. o kradzież na swoją szkodę i oskarżenie takie nie potwierdziło się.

Nie ma potrzeby przesłuchiwania właściciela skupu złomu, czy bardziej osoby obsługującej oskarżonego jako kupiec, bo logika wskazuje, że T. J. nie podał takiej osobie, że np. złom skradł. Sam oskarżony przed sądem dostatecznie szczegółowo wyjaśnił, na czym polega jego zajęcie (pozyskiwanie złomu, inne), skąd wziął się u niego taki (uzwojenie, kolorowy metal), jak zaniósł do punktu skupu złomu. Oskarżony pracował w przeszłości u pokrzywdzonego i można rzec: obaj panowie zajmują się pozyskiwaniem złomu (są swoistą „konkurencją”). Oskarżony to osoba już

stateczna, która pozostaje nie karana.

Wbrew twierdzeniom apelanta sprawa nie jest dotknięta obrazą wskazanych przepisów postępowania, co miało być związane z brakiem przeprowadzenia przez sąd rejonowy także opinii biegłego antropologa. Wniosek prokuratora nie przekonuje, albowiem – jak podnosi sam apelant – taka opinia miałyby jedynie potwierdzić, iż sylwetka osoby widocznej na zdjęciach odpowiada sylwetce oskarżonego, a nie że fotopułapka zarejestrowała „wizytę” konkretnie T. J. (1). Dokładnie opinia ma wykazać ewentualną zgodność budowy ciała, kształtu i proporcji poszczególnych części jego ciała. W ocenie sądu odwoławczego nawet, gdyby taki biegły potwierdził oczekiwaną przez oskarżyciela zgodność budowy ciała, to byłby to jedynie dodatkowy dowód pośredni, którego istnienie nadal nie zmieniałoby ogólnej oceny i wymowy pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie, w szczególności zeznań pokrzywdzonego i nie doprowadziłoby do niezbędnego zamknięcia kręgu poszlak.

Co więcej, sąd odwoławczy szczegółowo przeanalizował zdjęcia

zarejestrowane przez foto pułapkę (oględzin dokonano także w toku rozprawy apelacyjnej). Najbardziej wyraźnymi są trzy ostatnie ze zdjęć zarejestrowanych na kamerze, oznaczonych numerem (...) na płycie z k. 24 akt. Widać na nich wyraźnie postać wysokiego mężczyzny, z dosyć charakterystyczną półokrągłą torbą przewieszoną przez głowę. Ani jednak pokrzywdzony, ani żadne inne źródło dowodowe nie wypowiedało się akurat w temacie torby. Co więcej, wcale nie jest tak, iż postać widoczna na zdjęciach jest przygarbiona, czy też porusza się charakterystycznie przygarbiona, bo akurat na zdjęciu towarzyszącym tym, które wydrukowano i załączono na k. 22 i 23 akt, na innych zdjęciach zarejestrowana postać wcale już się nie przychyła na żadną ze stron, tylko stoi, czy też idzie wyprostowana. F.-pułapka zarejestrowała wizerunek w postaci zdjęć, a nie filmu, a tym samym na materiale nie nagrano ruchu postaci, a jedynie statyczne obrazy. Po analizie zdjęć sąd odwoławczy zauważył także, czego akurat zabrakło w protokole zeznań pokrzywdzonego, tak samo jak w pisemnym uzasadnieniu wydanego orzeczenia, że postać zarejestrowana

na zdjęciach jest w kominiarce (względnie ma czapkę i sięgający czapki zaciągnięty komin lub golf) i poza niewielkim obszarem wokół oczu, cała reszta twarzy pozostaje szczelnie zasłonięta.

Uwzględnienie wniosku prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania przez sąd rejonowy byłoby możliwe jedynie wówczas, gdyby sąd odwoławczy (w składzie rozpoznającym przedmiotową apelację) doszedł do wniosku, iż T. J. (1) należy uznać za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wniesiona apelacja nie zdołała jednak przekonać o sprawstwie oskarżonego, albowiem zgromadzone dowody, nawet przy uwzględnieniu możliwych do przeprowadzenia dowodów dodatkowych sugerowanych w środku zaskarżenia (z oczekiwanym przez apelanta rezultatem), nie byłyby w stanie skutecznie obalić przysługującego oskarżonemu domniemania niewinności.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania przez sąd rejonowy;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- wniosek jest niezasadny z przyczyn podanych powyżej;			

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE	
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne,		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
- wyrok jest słuszny, zarzuty skarżącego są niezasadne;		
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże o powodach zmiany	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o art. 636 § 1 k.p.k. i art. 9 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana